

ΤΗ ΛΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Ἀθληταὶ γενναιότατοι, ἰατροὶ θεοπρόβλητοι, Κύριε Ἰωάννη τε μεγαλώνυμοι, ὡς τῶν τυράννων ὠλέσατε, τὸ θράσος τὸ ἄθεον, τοῦ νοός μου ἐκτροπάζ, τυραννοῦσας μὲ θραύσατε, καὶ ἰάσασθε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, καὶ μελλούσης, ἐκλυτρώσασθέ με δίκης, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύοντες.

Τοῦ συνέχοντος κλύδωνος, καὶ τῆς ζάλης τῶν θλίψεων, τῆς ἐπερχομένης μοὶ καὶ τοῦ σώματος, τῶν ὀδυνῶν μὲ λυτρώσασθε, κουφίζοντες Ἅγιοι, πάντα πόνον τῆς ψυχῆς, ὀρατῶς ἀοράτως τε, προσγινόμενον, ὅπως πίστει καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν ὑμῶν σεπτὴν δυάδα, ὑπὲρ Τριάδος ἀθλήσασαν.

Ὡς ναοὶ χρηματίσαντες, τοῦ Θεοῦ ὠραιότατοι, Κύριε Ἰωάννη τε τὸν ναὸν ὑμῶν, πηγὴν ἰάσεων δείκνυσθε, ἐν ᾧ μὲ προστρέχοντα, ἀρρωστήματος παντός, ἀπαλλάξατε Ἅγιοι, εἰρηνεύοντες, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου ἐπηρεΐαις, τοῦ ἐχθροῦ ταραττομένην, καὶ τὴ κακία δουλεύουσαν.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Δυὰς μαρτύρων σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τὰς ψυχικὰς ἀλγηδόνας ἡμῶν θεραπεύουσα, Κύρος καὶ Ἰωάννης οἱ θαυματουργοί, ὃ μὲν γὰρ ἰσαγγελον ἀσπασάμενος ἄμιλλαν, τῷ μονήρει βίῳ, μέχρι τέλους ἐνδιαπρέψας, αἷματι τοῦ Μαρτυρίου οἰκειοῦται τῷ Χριστῷ, ὃ δέ, στρατιωτικοῖς ἐνδιαπρέψας καταλόγοις, ταῖς οὐρανίαις στρατολογίαις συγκαταριθμεῖται. Διὸ ἰάσεις νέμουσι τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι τὴν μνήμην αὐτῶν, πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε

Ἐγὼ εἶμι Πανάμωμε, δένδρον τὸ ἄκαρπον τοῦ θείου λόγου, καρπὸν σωτήριον μηδὲως φέρον, καὶ δειλιῶ τὴν ἐκκοπήν, μήπως εἰς τὸ πῦρ βληθῶ τὸ ἄσβεστον, ὅθεν δυσωπῶ σε. Τούτου ρύσαι με, δείξασα καρποφόρον, Ἄχραντε, τῷ Υἱῷ σου τὴ μεσιτεία σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλω ὑπνώσαντα, ὅπως τοῖς πάλαι, ἐν παραβάσεως καρπῷ, ὑπνω ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν παράσχης, ἡ Παρθένος ἔλεγε θρηνωδοῦσα, ἦν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος β' Ἀνατολίου

Δεῦτε τῶν Πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον, ὕμνοις στέψομεν, Κύρον σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τοὺς ἀροτήρας τῆς χάριτος, καὶ δοτήρας τῶν αἰτούντων ἀφθονωτάτους, ποικιλοτρόπως γὰρ πᾶσιν, ἀνεδείχθησαν ἰατροὶ παμφαεῖς, ὅθεν καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ

Σκέπη, καὶ ἀντίληψις ἡμῶν, τῶν Χριστιανῶν σὺ ὑπάρχεις, καὶ προσφυγὴ κραταιά, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς ἀεὶ, τὴ ἀγρύπνω δεήσει σου, μὴ παύση πρεσβεύειν, σώζεσθαι τοὺς δούλους σου ἐκ περιστάσεως, πάσης, σὲ γὰρ ἔχομεν σκέπην, θείαν μετὰ τὸν Θεὸν πάντες, οἱ Χριστιανοὶ καὶ καταφύγιον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλω ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες. Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Απολυτίκιον
Ἦχος πλ. δ'

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλάς Ἐθνῶν διασκεδάσον, τῆς Βασιλείας τὰ σκήπτρα κραταίωσον, ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ζ'.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'

«Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

Τὸ κῦρος κατὰ τῆς πλάνης εἴληφας, Κῦρε μακάριε συναθλητὴν τῶν πόνων ἐσχηκῶς, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, διὸ τρυφῆς τῆς κρείττονος, ἐν οὐρανοῖς συναπολαύετε.

Στρατεῖαν πνευματικὴν ζωσάμενος, Κῦρε πανέντιμε, τὴν ἐπὶ γῆς στρατεῖαν τε λιπῶν, Ἰωάννη πανεύφημε, κατὰ Δαιμόνων ἤρασθε, παοὰ Χριστοῦ τὰ νικητήρια.

Τῆς θέκλης τὴν ἀρετὴν ζηλώσασαι, γυναῖκες ἔνθεοι, παρθενικὴν ἰσάγγελον στολὴν, εὐσεβῶς ἠμφιάσαντο, μαρτυρικῶ δὲ ἔρωτι, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσαντο.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ κεχαριτωμένη Πάναγνε, ἡμῖν ἀνέτειλε, δικαιοσύνης Ἥλιος Χριστός, καὶ φωτὶ κατελάμπρυνε, τοὺς καθημένους πρότερον, ἐν τοῖς τοῦ σκότους ὀχυρώμασιν.

Ὦδὴ γ'

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα. Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερῆωμα».

Σαρκίῳ τῷ ἀσθενεῖ, δυναμουμένῳ τοῖς Χριστοῦ πάθεσιν, οἱ εὐκλεεῖς Μάρτυρες, τὸν ἀνθρωποκτόνον κατέβαλον.

Τῶν πόνων σωματικῶς, τῆς ἀκηράτου δὲ τρυφῆς πνεύματι, οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, ἀντιλαβανόμενοι ἔχαιρον.

Ἐρρώσθη τὸ ἀσθενές, τῆς γυναικειᾶς τῷ Σταυρῷ φύσεως, τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ὅθεν ἀνδρικῶς ἐτ ῥοπώσαντο.

Θεοτοκίον

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος; Μήτηρ Θεοῦ γέγονας, ὅθεν σοὶ τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἰμὸς

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα. Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερῆωμα».

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τὰς χαμαιζήλους ἠδονὰς συμπατοῦντες, πρὸς μαρτυρίου Ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, κῦρε Ἰωάννη τε, οἰκουμένης φωστῆρες, ὅθεν ἱκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἀμαρτίας, καὶ νοσημάτων ῥύσασθαι ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἱκετεύοντες

Θεοτοκίον

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφευγῶς ὁ ταπεινὸς σκέπην θεῖαν, παρακαλῶ δεόμενος. Ἐλέησον Ἀγνή, ὅτι ὑπερήράν μου, κεφαλὴν ἀμαρτία, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ

φρίττω, ίκετηρίαν ποίησον σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθήναί με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σὲ σαρκὶ τετοκυία, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἶμοι! ποθεινότεα Ἰησοῦ ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶν σὲ Μακρόθυμε.

Ὦδὴ δ'

«Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ἡ ἀνέσπερος τῆς χάριτος φωταυγία, τοῦ δυσμενοῦς κατέλυσε, φιλέσπερον πλάνην, ταύτης πολεμήτορας, φωστήρας ἐκλάμποντας, Κῦρον Ἰωάννην τε δείξασα.

Κατεθέλχισαν τῷ ἔρωτι τῆς Τριάδος, καὶ ὑπ' αὐτῆς οἱ Μάρτυρες σφοδρῶς ἐρρωσθέντες, Κῦρος Ἰωάννης τε, ἐνώσει τῇ κρείττονι, ὄργανα Θεοῦ ἀνεδείχθησαν.

Ὡς σεπτὸν ὑμῶν τὸ τέμενος θεραπεῖον, τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἀπελαύνει τὴν λώβην, πᾶσι τε τοῖς κάμνουσιν, ἀήττητοι Μάρτυρες, χάριν ἀλεξίκακον δίδωσιν.

Θεοτοκίον

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὧ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὄφθης παρθενεύουσα πάλιν, ὄθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαίρέ σοι Δέσποινα, πιστεῖ ἀδιστάκτω κραυγάζομεν.

Ὦδὴ ε'

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πιστεῖ ἀνυμνοῦντάς σε».

Σὲ Σῶτερ ἡ δυὰς τῶν Μαρτύρων ἐπόθησε, σὺ Ἅγιε ἐν Ἁγίοις, Κύρω καὶ Ἰωάννη, ἀξίως ἀναπέπασαι.

Σὸν ἔργον Ἀγαθέ, τοῦ ἐχθροῦ ἢ καθαίρεσις, σὺ Μάρτυρας εὐσεβείας, τῷ Σταυρῷ ἀπειργάσω, καὶ δόξη ἐστεφάνωσας.

Σὲ μόνον ἀγαπᾶν, ἀπτοήτω φρονήματι, ἀλείψαντες τὰς Παρθένας, Ἰωάννης καὶ Κῦρος, ἀνδρείας ἀπειργάσαντο.

Θεοτοκίον

Σὲ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὦδὴ ς'

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥέυσαντι αἵματι».

Θύεσθαι, ὑπὲρ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες εἶλοντο, ἥπερ ἀλάστορι θύειν, πονηρόν τε τύραννον ἀνθαιρεῖσθαι, τοῦ δι' οἴκτον, ὑπὲρ ἡμῶν τυθέντος ὡς πρόβατον.

Ἦλγησαν, οἱ ἀφειδῶς τοὺς Μάρτυρας ξέοντες, τοῖς ξεομένοις δὲ βέλη, αἱ πληγαὶ νηπίων ἀπετελοῦντο, παραδόξως, ἐνευροῦντο τῷ θεῷ γὰρ Πνεύματι.

Κύριον, καὶ Βασιλέα πάσης τῆς κτίσεως, σὲ ὠμολόγησε πιστεῖ, δυὰς ἡ ὁμόφρων καὶ εὐαθλήτως τοῖς ἀνόμοις, ἀντικατέστη μέχρι καὶ αἵματος.

Θανάτω, τὴν ἀθανασίαν εὐκλειαν ἤραντο, Ἀθανασία ἡ Μάρτυς, σὺν τῇ Εὐδοξία καὶ Θεοδότῃ, καὶ τῇ θεῖα, Θεοκτίστῃ τοῖς ταύτης βλαστήμασι.

Θεοτοκίον

Κατάρας, τῆς προμήτορος Εὐᾶς τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερούμεθα, σὺ γάρ, τὸν Χριστὸν τεκοῦσα

Παρθενομήτορ, ἀντὶ ταύτης, τὴν εὐλογίαν πάσιν ἐπήγασας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι».

Κοντάκιον Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἐκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἀπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη, τῆ χειρουργία, τέμνοντες τὴ ἀοράτω, Κύριε θεόφρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰωάννῃ, ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Ὁ Οἶκος

Ἐαυτοὺς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Ἅγιοι, πᾶσαν πείραν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θανόντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι, καὶ μετὰ τέλος, πᾶσι πηγάζετε τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς ἐν ποικίλαις νόσοις ὑπάρχουσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐταζομένοις κακῶν, ὧν εἷς καὶ πρῶτος εἰμὶ ἐγὼ ὁ τάλας, τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τραυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, καὶ πίστει ὑμῖν βοῶ, ἰάσασθέ με, ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Συναξάριον

Τη ΛΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀθανασίας καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων καὶ παρθένων, Θεοδότης, Θεοκτίστης καὶ Εὐδοξίας.

Στίχοι

- Κύρω συναθλῶν Ἰωάννης πρὸς ξίφος,
- Συνθαυματουργεῖ καὶ μετὰ ξίφος Κύρω.
- Μήτηρ ἀρίστη, καὶ τριάς θυγατέρων,
- Πόθω Πατρὸς θνήσκουσι τοῦ πάντων ξίφει.
- Κύρον Ἰωάννην τε τάμον πρώτη τριακοστή.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Οὐϊκτωρίνου, Οὐϊκτωρος, Νικηφόρου, Κλαυδίου, Διοδώρου, Σαραπίνου καὶ Παπία τῶν ἐν Κορίνθῳ.

Στίχοι

- Ὅλμω μέλη τρεῖς συντριβέντες γεννάδαι,
- Ὁφθησαν οἱ τρεῖς σώματος Χριστοῦ μέλη.
- Καλὴν ἀπαρχὴν Κλαύδιος τῷ Κυρίῳ,
- Ἐκ σώματος δίδωσι χεῖρας καὶ πόδας.
- Ἐν τῇ καμίνῳ καὶ τὸ τοῦ πόνου στέφος.
- Εἴσελθε Διόδωρε Μάρτυς, καὶ στέφου.
- Εἰ τοῦ ξίφους στέρξω σὲ τῷ φόβῳ βίε,
- Καὶ πῶς Θεὸς στέρξει με τὸν Σαραπίνον.
- Λοῦσαι θαλάσσης πικρὰ λουτρὰ Παπία,
- Καὶ τοῦ γλυκασμοῦ τῆς ἄνω τρυφῆς τύχης.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τρυφαίνης.

Στίχοι

- Ταῦρος Τρύφαινα σοῦ τρυφᾷ τὸ σαρκίον,
- Καὶ πρὸς τρυφᾶς πέμπει σὲ τὰς ἀκηράτους.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ'

«Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον. Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε».

Ταλαντεύσαντες ὡς ἐν ῥοπῇ ζυγοῦ τὸ φρόνημα, βάρει τῆς ἀχράντου δόξης οἱ Ἀθληταί, ἀνυψούμενοι ἐκραύγαζον. Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οὐκ ἀγνοοῦντες, τοῦ ἀντιπάλου τὰ νοήματα, πᾶσαν αἰκισμῶν ιδέαν καὶ θωπειῶν, ἀποπτύσαντες οἱ Μάρτυρες. Εὐλογημένος εἶ, ἀνεβόων τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Τῆ καρτερία, τῶν ἀλγηδόνων στεφανούμενοι, Κῦρος, Ἰωάννης ὄντως οἱ λατρευταί, τῆς Τριάδος ἀνεκραύγαζον. Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκηνῶμα, χαῖρε, διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

ᾠδὴ η'

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Πρὸς ἄρνησιν μὲν οἱ ἀσεβεῖς, τοῦ φύσει ὄντος Θεοῦ, ἐξεκαλοῦντο δεινῶς, ἀλλ' οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, διὰ κτίσεως ὑπέφαινον, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν ὄντα κραυγάζοντες. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λυσσῶντες τὴ πλάνη ἐμφανῶς, οἱ τὰ ἐπίγεια, φρονοῦντες Τύραννοι, τοὺς τὸ πολίτευμα ἔχοντας, ἐν ὑψίστοις ἀκατάλυτον, διὰ θανάτου πρὸς ζωὴν ὄθουν κραυγάζοντας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λείψανα Μαρτύρων ἀστραπάς, θαυμάτων ἔφραξαν, τὴ οἰκουμένη Χριστέ, τοῦ κακοδαίμονος φάσματος, τὴν ἀπάτην θριαμβεύοντα, τοῖς δὲ βοῶσιν εὐπρεπῶς, ἰάσεις νέμοντα. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ἀμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρός, ὑπάρχων πρότερον, ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σοῦ τὸ δεύτερον Πάναγνε, σαρκωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος, δι' εὐσπλαγχνίαν βουληθεὶς, σῶσαι τοὺς ψάλλοντας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

ᾠδὴ θ'

«Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθι, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ὑπήκοος μέχρι θανάτου, ἡ ξυνωρὶς τῶν ἀητήτων, ὄφθη Ἰωάννου καὶ Κύρου, τοῖς τοῦ Δεσπότης θείοις προστάγμασι, διὸ χερσὶ τοῦ Κτίσαντος, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς παρέθεντο.

Φωστῆρες ἐκλάμπουσι δὺω, τὰς τῶν θαυμάτων λαμπηδόνας, κρήνης ἐκ μιᾶς φωτοφόρου, τοῖς ἄσθενούσιν ἀπαρυόμενοι, τῆς ἀκηράτου χάριτος, οὗς ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Τριαδικὸν

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, ἡ τῶν ἀητήτων Μαρτύρων, δυὰς ἀνδρείως ἔθεολόγησε, τὸν σαρκωθέντα Λόγον δὲ ἓνα Χριστὸν ἐν δὺω φύσεσι.

Θεοτοκίον

Φείσαι μου Χριστέ ὅταν ἔλθης, κρίναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης, λύσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς κησάσης σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

ᾠδὴ θ'

«Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθι, Χριστὸς συνάψας, τὰς

διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

**Ἐξαποστειλάριον
Τοῖς Μαθηταῖς**

Τῶν Ἀναργύρων ἑξαρχοί, καὶ ἀστέρες οἱ θεῖοι, τῆς οἰκουμένης ὄφθητε, Μάρτυρες θεοφόροι, ὡς πρόμαχοι ἀληθείας ἐκ Θεοῦ γὰρ λαβόντες, τὸ συμπαθὲς πανεύφημοι, μυστικῶς χειρουργεῖτε, πάθη ψυχῶν, καὶ σωμάτων, ὅθεν τὴν φωτοφόρον, μνήμην ἡμῶν γεραίρομεν, Κῦρε καὶ Ἰωάννη.

Ἴτερον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Θαυματοουργοὶ φωστῆρες, Κῦρε σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους, καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθε, παρὰ Κυρίου λαβόντες, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων.

Θεοτοκίον, ὅμοιον

Σὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ, πανύμνητε Θεοτόκε, σὺ εὐδιάλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, Θεοχαρίτωτε Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσθῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ἄσμασι, τῆς Τριάδος ἔχουσαν τὴν λαμπρότητα, τοὺς θεμελίους τῆς Πίστεως, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν ὁσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κῦρον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Φιλάνθρωπον. (Δίς)

Ἴατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων Μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι διὰ Πίστεως, ὁμολογίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμετοχοί, τοὺς στεφάνους ἀληθῶς, τοὺς τῆς νίκης δεξάμενοι, Κῦρε ἔνδοξε, καὶ σοφὲ Ἰωάννη ἀσι γήτως, δυσωπεῖτε τὸν Σωτήρα, ὑπὲρ ἡμῶν Παμμακάριστοι.

Συγχορεύουσι σήμερον, αἱ Χριστοῦ καλλιπάρθενοι, τοῖς δυσὶ θεόφροσι θείοις Μάρτυσι, καὶ τῆς αὐτῶν ὡς μετέχουσαι, δόξης καὶ λαμ πρότητος, τὸν κρατύναντα αὐτάς, σὺν αὐτοῖς μεγαλύνουσι, καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην αὐτῶν.

Δόξα... Ἦχος δ'

Ἀξιεπαίνοις ἄσμασι, πιστοὶ μεγαλύνωμεν, Κῦρον καὶ Ἰωάννην, τοὺς ἐν πνεύματι ὁμαίμονας, καὶ κατὰ σάρκα ἀδελφόφρονας, σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν γενναίαν Ἀθανασίαν ἐγκωμιάζοντες, καὶ τὰ βλαστήματα αὐτῆς, Θεοδότην Εὐδοξίαν καὶ Θεοκτίστην, τὰς ἀθληφόρους καὶ καλλιπαρθένους, αἰτοῦντας Χριστόν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου, ὅτι πάντα κέκτημαι, ἅπερ μισεῖ ὁ Θεός, σαρκα μολύνας καὶ πνεύμά μου, καὶ νοῦν ἐννοίαις, τοῖς ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς, γλώσση κατακρίνων τε τοὺς ἁμαρτάνοντας, αὐτὸς τὰ χεῖρω ἐργάζομαι, Θεογενῆτορ, τούτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν, ἵνα ἐκνήψας τῆς κακίστης μου, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ζύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσκέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα, καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ, Ἄδου βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ' καὶ ς'.